Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (όγδοο τμήμα)

της 9ης Οκτωβρίου 2025 *

«Προδικαστική παραπομπή – Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση – Ειδική βάση διεθνούς δικαιοδοσίας σε διαφορές από σύμβαση – Προσδιορισμός του αρμόδιου δικαστηρίου – Σύμβαση αεροπορικής μεταφοράς καταναλωτή από επαγγελματία – Αξίωση αποζημίωσης του επιβάτη για καθυστερημένη πτήση – Εκχώρηση της απαίτησης σε εταιρία διεκδίκησης απαιτήσεων – Ένδικη προσφυγή για την καταβολή αποζημίωσης, ασκηθείσα από τον εκδοχέα κατά του αερομεταφορέα ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου αναχώρησης του αεροσκάφους – Τόπος εκπλήρωσης της επίδικης παροχής – Τόπος του κράτους μέλους όπου, δυνάμει της σύμβασης, παρασχέθηκαν ή έπρεπε να παρασχεθούν οι υπηρεσίες»

Στην υπόθεση C-551/24,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Krakowie (περιφερειακό δικαστήριο Κρακοβίας, Πολωνία) με απόφαση της 1ης Αυγούστου 2024, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 14 Αυγούστου 2024, στο πλαίσιο της δίκης

Deutsche Lufthansa AG

κατά

Airhelp Germany GmbH,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (όγδοο τμήμα),

συγκείμενο από τους O. Spineanu-Matei (εισηγήτρια), πρόεδρο τμήματος, S. Rodin και N. Piçarra και, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Αιμιλίου

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– η Deutsche Lufthansa AG, εκπροσωπούμενη από τον M. Korcz, radca prawny,

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

– η AirHelp Germany GmbH, εκπροσωπούμενη από τον P. P. Gad και την K. Żbikowska, adwokaci,

– η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την J. Hottiaux και τον S. Noë,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο β′, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της Deutsche Lufthansa AG (στο εξής: Lufthansa) και της AirHelp Germany GmbH (στο εξής: AirHelp), εταιριών που έχουν την έδρα τους στη Γερμανία, με αντικείμενο την αξίωση καταβολής χρηματικού ποσού το οποίο διεκδικεί η δεύτερη εταιρία, ως εκδοχέας της απαίτησης επιβάτη για αποζημίωση λόγω καθυστέρησης πτήσης, από την πρώτη εταιρία ενώπιον πολωνικού δικαστηρίου.

Το νομικό πλαίσιο

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 15 και 16 του κανονισμού 1215/2012 έχουν ως εξής:

«(15) Οι κανόνες περί διεθνούς δικαιοδοσίας θα πρέπει να παρουσιάζουν υψηλό βαθμό προβλεψιμότητας και να βασίζονται στην αρχή της γενικής δωσιδικίας της κατοικίας του εναγομένου. Η δωσιδικία αυτή θα πρέπει να ισχύει πάντοτε, εκτός από μερικές συγκεκριμένες περιπτώσεις όπου το επίδικο αντικείμενο ή η αυτονομία των διαδίκων δικαιολογεί άλλο συνδετικό στοιχείο. Η κατοικία των νομικών προσώπων πρέπει να καθορίζεται αυτοτελώς ώστε να αυξάνεται η διαφάνεια των κοινών κανόνων και να αποφεύγονται οι συγκρούσεις δικαιοδοσίας.

(16) Η δωσιδικία της κατοικίας του εναγομένου πρέπει να συμπληρωθεί από εναλλακτικές δωσιδικίες που θα ισχύουν λόγω του στενού συνδέσμου μεταξύ του δικαστηρίου και της διαφοράς ή για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης. Η ύπαρξη στενού συνδέσμου θα πρέπει να παρέχει ασφάλεια δικαίου και να αποφεύγεται το ενδεχόμενο ο εναγόμενος να ενάγεται ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους το οποίο δεν μπορούσε ευλόγως να προβλέψει. Αυτό το στοιχείο είναι σημαντικό, ιδίως σε διαφορές που αφορούν εξωσυμβατικές υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από παραβιάσεις της ιδιωτικότητας και του δικαιώματος της προσωπικότητας, περιλαμβανομένης της δυσφήμισης.»

4 Το κεφάλαιο ΙΙ του κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διεθνής δικαιοδοσία», περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, το τμήμα 1, με τίτλο «Γενικές διατάξεις», και το τμήμα 2, με τίτλο «Ειδικές δικαιοδοσίες». Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, το οποίο περιλαμβάνεται στο ως άνω τμήμα 1, ορίζει:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους».

5 Το άρθρο 5, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, το οποίο περιλαμβάνεται στο εν λόγω τμήμα 1, ορίζει:

«Τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε κράτος μέλος μπορούν να εναχθούν ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους μόνο σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται στα τμήματα 2 έως 7 του παρόντος κεφαλαίου».

6 Το άρθρο 7 του κανονισμού, το οποίο περιλαμβάνεται στο τμήμα 2 του κεφαλαίου ΙΙ, ορίζει:

«Πρόσωπο που έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος:

1) α) ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου εκπληρώθηκε ή οφείλει να εκπληρωθεί η παροχή·
   β) για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας διάταξης, και εφόσον δεν συμφωνήθηκε διαφορετικά, ο τόπος εκπλήρωσης της επίδικης παροχής είναι:

   – εφόσον πρόκειται για πώληση εμπορευμάτων, ο τόπος του κράτους μέλους όπου, δυνάμει της σύμβασης, έγινε ή έπρεπε να γίνει η παράδοση των εμπορευμάτων,

   – εφόσον πρόκειται για παροχή υπηρεσιών, ο τόπος του κράτους μέλους όπου, δυνάμει της σύμβασης, έγινε ή έπρεπε να γίνει η παροχή των υπηρεσιών·
   γ) το στοιχείο α) εφαρμόζεται, εφόσον δεν εφαρμόζεται το στοιχείο β)·

[…]

5) ως προς διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευση υποκαταστήματος, πρακτορείου ή κάθε άλλης εγκατάστασης, ενώπιον του δικαστηρίου της τοποθεσίας τους·

[…]».

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

7 Από τη δικογραφία που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο προκύπτει ότι, στις 4 Απριλίου 2023, η AirHelp άσκησε ενώπιον του Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie (πρωτοδικείου Κρακοβίας-Krowodrza στην Κρακοβία, Πολωνία) προσφυγή κατά της Lufthansa για την επιδίκαση του ποσού των 250 ευρώ, πλέον των νόμιμων τόκων, ως αποζημίωσης σε επιβάτη λόγω καθυστέρησης, κατά την αναχώρηση από την Κρακοβία, πτήσης που εκτελέστηκε από την εν λόγω αεροπορική εταιρία.

8 Η Lufthansa άσκησε ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής που εκδόθηκε από το δικαστήριο αυτό και προέβαλε ένσταση ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας του.

9 Με διάταξη της 5ης Δεκεμβρίου 2023, το εν λόγω δικαστήριο απέρριψε την ένσταση ελλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας και την ανακοπή.

10 Η Lufthansa άσκησε έφεση κατά της ως άνω διάταξης ενώπιον του Sąd Okręgowy w Krakowie (περιφερειακού δικαστηρίου Κρακοβίας, Πολωνία), το οποίο είναι το αιτούν δικαστήριο. Προς στήριξη της έφεσης, η Lufthansa προέβαλε ότι το Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie (πρωτοδικείο Κρακοβίας-Krowodrza στην Κρακοβία) δεν μπορεί να θεμελιώσει διεθνή δικαιοδοσία του να εκδικάσει την προσφυγή αποζημίωσης ούτε στο σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, ούτε στο σημείο 5 του άρθρου 7 του κανονισμού 1215/2012, λαμβανομένου υπόψη ότι οι διάδικοι της κύριας δίκης δεν συνδέονται μεταξύ τους βάσει ορισμένης σύμβασης μεταφοράς. Η αξίωση της AirHelp απορρέει από σύμβαση εκχώρησης απαίτησης την οποία έχει συνάψει με τον επιβάτη ως μόνο συνδεόμενο με τη Lufthansa βάσει σύμβασης μεταφοράς.

11 Κατά τη Lufthansa, τα γερμανικά δικαστήρια είναι τα μόνα αρμόδια να εκδικάσουν μια τέτοια προσφυγή, σύμφωνα με τον γενικό κανόνα διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 4, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.

12 Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι υποχρεούται να εξετάσει το ζήτημα της διεθνούς δικαιοδοσίας του σε κάθε στάδιο της δίκης και αυτεπαγγέλτως.

13 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ως προς τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, και σημείο 5, του κανονισμού 1215/2012, για τον προσδιορισμό του δικαστηρίου που έχει διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσει διαφορά με αντικείμενο την ικανοποίηση απαίτησης που απορρέει από σύμβαση αεροπορικής μεταφοράς και έχει μεταβιβαστεί σε εταιρία διεκδίκησης απαιτήσεων κατόπιν εκχώρησής της από τον καταναλωτή, συμβαλλόμενο στην εν λόγω σύμβαση αεροπορικής μεταφοράς.

14 Το αιτούν δικαστήριο εξηγεί ότι από την πρακτική των πολωνικών δικαστηρίων συνάγονται δύο νομολογιακές κατευθύνσεις όσον αφορά την ερμηνεία των διατάξεων αυτών. Μέρος της νομολογίας εκτιμά ότι, ανεξάρτητα από τη φύση της σύμβασης εκχώρησης απαίτησης κατά το πολωνικό δίκαιο, οι εν λόγω διατάξεις θεμελιώνουν διεθνή δικαιοδοσία των πολωνικών δικαστηρίων για την εκδίκαση μιας τέτοιας διαφοράς. Ένα άλλο μέρος της νομολογίας, στηριζόμενο στις ιδιαιτερότητες της σύμβασης αυτής κατά το πολωνικό δίκαιο, κρίνει ότι οι συγκεκριμένες διατάξεις αποκλείουν τη διεθνή δικαιοδοσία των πολωνικών δικαστηρίων.

15 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, στη νομολογία υπέρ της διεθνούς δικαιοδοσίας των πολωνικών δικαστηρίων, τονίζεται ο στενός σύνδεσμος μεταξύ της σύμβασης και του δικαστηρίου που καλείται να επιληφθεί της υπόθεσης. Στο πλαίσιο αυτό, η διεθνής δικαιοδοσία δεν προκύπτει από υποκειμενικές εκτιμήσεις, οι οποίες αφορούν τις ιδιότητες των διαδίκων, αλλά από το ίδιο το αντικείμενο της διαφοράς, το οποίο συνίσταται στην αξίωση ικανοποίησης της απαίτησης που απορρέει από σύμβαση παροχής υπηρεσιών ή σχετίζεται με την εκμετάλλευση υποκαταστήματος, πρακτορείου ή άλλης εγκατάστασης.

16 Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει επίσης ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, για την ικανοποίηση απαίτησης που απορρέει από την εκτέλεση σύμβασης αεροπορικής μεταφοράς, ο ενάγων μπορεί να ασκήσει αγωγή είτε ενώπιον του δικαστηρίου της κατοικίας του εναγομένου, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012, είτε ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου παρασχέθηκαν ή έπρεπε να παρασχεθούν οι υπηρεσίες, ήτοι του αρμόδιου δικαστηρίου του τόπου αναχώρησης ή άφιξης της πτήσης, σύμφωνα με το άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού. Υπό την επιφύλαξη των

προϋποθέσεων για την εφαρμογή των κανόνων ειδικής δικαιοδοσίας που προβλέπονται στο τμήμα 2 του κεφαλαίου ΙΙ του κανονισμού 1215/2012, στους οποίους καταλέγεται το άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο β′, δεύτερη περίπτωση, και σημείο 5, του ίδιου κανονισμού, οι συγκεκριμένες διατάξεις έχουν εφαρμογή επίσης σε διαφορές μεταξύ επαγγελματιών.

17 Εντούτοις, το εν λόγω δικαστήριο εκτιμά ότι επιβάλλεται ερμηνεία της ανωτέρω επιφύλαξης και σημειώνει, επ' αυτού, ότι, κατά το άρθρο 7, σημείο 1, του κανονισμού 1215/2012, διεθνή δικαιοδοσία για την εκδίκαση διαφοράς από σύμβαση έχει το δικαστήριο του τόπου εκπλήρωσης της επίδικης παροχής. Πλην όμως, σε περίπτωση εκχώρησης της απαίτησης, το ζήτημα που τίθεται είναι αν η διαφορά έχει ως αντικείμενο την ικανοποίηση της απαίτησης που απορρέει από τη σύμβαση της εκχώρησης ή εκείνης που απορρέει από τη σύμβαση της παροχής των υπηρεσιών, εν προκειμένω τη σύμβαση της αεροπορικής μεταφοράς.

18 Το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, κατά το εθνικό δίκαιο, ο δανειστής μπορεί να εκχωρήσει την απαίτηση σε τρίτο χωρίς τη συναίνεση του οφειλέτη, εκτός εάν η εκχώρηση αυτή αντιβαίνει στον νόμο, σε συμβατική υποχρέωση ή στη φύση της ενοχικής σχέσης. Αντικείμενο της εκχώρησης αυτής αποτελεί το δικαίωμα του δανειστή να απαιτήσει από τον οφειλέτη να εκπληρώσει την υποχρέωσή του, το οποίο δεν περιλαμβάνει τα δικονομικά δικαιώματα του δανειστή, όπως, μεταξύ άλλων, τη δυνατότητα προβολής ένστασης αναρμοδιότητας, παραγραφής ή συμψηφισμού, εκτός αν τούτο προβλέπεται στη σύμβαση εκχώρησης.

19 Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι από τη σύμβαση εκχώρησης απαίτησης την οποία αφορά η υπόθεση της κύριας δίκης προκύπτει ότι η AirHelp νομιμοποιείται ενεργητικώς μόνον προς επιδίωξη της εκπλήρωσης της υποχρέωσης καταβολής αποζημίωσης στον εκχωρητή. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι, δυνάμει της σύμβασης αυτής, η AirHelp έχει αποκτήσει όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από τη σύμβαση αεροπορικής μεταφοράς, περιλαμβανομένων των δικονομικών δικαιωμάτων τα οποία αναγνωρίζονται στον εκχωρητή ως καταναλωτή.

20 Συνεπώς, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι ο επαγγελματίας που αποκτά απαίτηση που απορρέει από σύμβαση αεροπορικής μεταφοράς δεν μπορεί βασίμως να επικαλεστεί, ως βάση της προσφυγής για αποζημίωση που ασκεί κατά του αερομεταφορέα, τη σύμβαση μεταφοράς που συνδέει τον εκχωρητή με τον εν λόγω αερομεταφορέα, δεδομένου ότι, στη βάση της προσφυγής αυτής, τοποθετείται η σύμβαση εκχώρησης απαίτησης από την οποία έλκει την ενεργητική νομιμοποίησή του. Κατά το μέτρο που ο εκδοχέας δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος στη σύμβαση αεροπορικής μεταφοράς, η προαναφερθείσα συμβατική σχέση δεν συνδέει τον εκδοχέα με τον αερομεταφορέα, ο οποίος είναι ο υπόχρεος της απαίτησης που απορρέει από τη σύμβαση της μεταφοράς, αλλά τον εκχωρητή με τον εκδοχέα.

21 Στην προκείμενη περίπτωση, η AirHelp δεν μπορεί να επικαλεστεί τη νομολογία σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία σε υποθέσεις συμβάσεων αεροπορικής μεταφοράς στηριζόμενη στο άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο β′, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1215/2012, όπως ερμηνεύθηκε με την απόφαση της 9ης Ιουλίου 2009, Rehder (C-204/08, EU:C:2009:439), δεδομένου ότι οι διάδικοι της κύριας δίκης δεν συνδέονται μεταξύ τους βάσει σύμβασης μεταφοράς.

22 Εντούτοις, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου, μεταξύ άλλων από τις αποφάσεις της 20ής Μαΐου 2021, CNP (C-913/19, EU:C:2021:399), και της 21ης Οκτωβρίου 2021, T.B. και D. (Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφαλίσεων) (C-393/20, EU:C:2021:871), προκύπτει ότι οντότητα η οποία, υπό την ιδιότητά της ως επαγγελματίας, έχει αποκτήσει απαίτηση από ασθενέστερο συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 7

του κανονισμού 1215/2012. Επομένως, υπό το πρίσμα της συγκεκριμένης νομολογίας, θα μπορούσε να θεμελιωθεί διεθνής δικαιοδοσία των πολωνικών δικαστηρίων να εκδικάσουν προσφυγή με αντικείμενο την ικανοποίηση απαίτησης καταναλωτή από σύμβαση αεροπορικής μεταφοράς η οποία εκχωρήθηκε σε επαγγελματία.

23 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Sąd Okręgowy w Krakowie (περιφερειακό δικαστήριο Κρακοβίας) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Έχουν το άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο β′, δεύτερη περίπτωση, και το άρθρο 7, σημείο 5, του κανονισμού [1215/2012] την έννοια ότι οι υποθέσεις που αφορούν τη διεκδίκηση απαιτήσεων καταναλωτών κατά επαγγελματιών με έδρα εκτός της Δημοκρατίας της Πολωνίας, οι οποίες αποκτήθηκαν, δυνάμει σύμβασης εκχώρησης, από άλλον επαγγελματία που επίσης έχει έδρα σε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπάγονται στη διεθνή δικαιοδοσία των πολωνικών δικαστηρίων;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

Επί του παραδεκτού του ερωτήματος όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, σημείο 5, του κανονισμού 1215/2012

24 Η Lufthansa προέβαλε ένσταση απαραδέκτου του υποβληθέντος προδικαστικού ερωτήματος όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, σημείο 5, του κανονισμού 1215/2012 λόγω του υποθετικού χαρακτήρα του ερωτήματος, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν αναφέρεται, στο πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης, οποιαδήποτε εμπλοκή της εγκατάστασής της στην Πολωνία στη σύναψη της σύμβασης μεταφοράς από την οποία απορρέει η απαίτηση της AirHelp.

25 Συναφώς, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι για να μπορεί να δοθεί στο αιτούν δικαστήριο χρήσιμη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης απαιτείται από το δικαστήριο αυτό να προσδιορίσει το πραγματικό και κανονιστικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται τα ερωτήματα που υποβάλλει ή, τουλάχιστον, να εκθέσει τις πραγματικές παραδοχές στις οποίες στηρίζονται τα ερωτήματα αυτά. Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο πρέπει να αναφέρει τους συγκεκριμένους λόγους που το οδήγησαν να διερωτηθεί ως προς την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης και να θεωρήσει αναγκαία την υποβολή προδικαστικού ερωτήματος στο Δικαστήριο (βλ. αποφάσεις της 26ης Ιανουαρίου 1993, Telemarsicabruzzo κ.λπ., C-320/90 έως C-322/90, EU:C:1993:26, σκέψη 6, της 8ης Σεπτεμβρίου 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional και Bwin International, C-42/07, EU:C:2009:519, σκέψη 40, καθώς και της 29ης Ιουλίου 2024, LivaNova, C-713/22, EU:C:2024:642, σκέψη 54).

26 Όπως ορίζει το άρθρο 94, στοιχεία α′ και γ′, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως πρέπει να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, συνοπτική έκθεση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών ή, τουλάχιστον, έκθεση των πραγματικών στοιχείων στα οποία στηρίζονται τα ερωτήματα, καθώς και έκθεση των λόγων που οδήγησαν το αιτούν δικαστήριο να υποβάλει ερωτήματα ως προς την ερμηνεία ή το κύρος ορισμένων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης καθώς και της κατά τη γνώμη του σχέσης μεταξύ των διατάξεων αυτών και της εφαρμοστέας στη διαφορά της κύριας δίκης εθνικής νομοθεσίας.

27 Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 7, σημείο 5, του κανονισμού 1215/2012 θεσπίζει, όσον αφορά τις διαφορές σχετικά με την εκμετάλλευση υποκαταστήματος, πρακτορείου ή κάθε άλλης εγκατάστασης, κανόνα ειδικής δικαιοδοσίας υπέρ του δικαστηρίου του τόπου στον οποίο βρίσκονται αυτά.

28 Σημειώνεται ότι, μολονότι το αιτούν δικαστήριο αναφέρει το εν λόγω άρθρο 7, σημείο 5, τόσο στο σκεπτικό της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεώς του όσο και στο προδικαστικό ερώτημα το οποίο υπέβαλε στο Δικαστήριο, εντούτοις δεν μνημονεύει κανένα πραγματικό στοιχείο που να αφορά πράξη σχετική με την εκμετάλλευση υποκαταστήματος, πρακτορείου ή οποιασδήποτε άλλης εγκατάστασης της Lufthansa στην Πολωνία ή με δέσμευση αναληφθείσα εξ ονόματος της Lufthansa, όπως την ενδεχόμενη εμπλοκή μιας τέτοιας οντότητας στη σύναψη της σύμβασης αεροπορικής μεταφοράς της υπόθεσης της κύριας δίκης. Παρά την εκτενή ανάπτυξη του ζητήματος αν η σύμβαση από την οποία πηγάζει η επίδικη παροχή, κατά την έννοια του άρθρου 7, σημείο 1, του κανονισμού αυτού, είναι η σύμβαση εκχώρησης απαίτησης ή η σύμβαση μεταφοράς, το αιτούν δικαστήριο δεν εκθέτει τους λόγους που το οδήγησαν επίσης να διερωτηθεί ως προς την ερμηνεία του άρθρου 7, σημείο 5, του εν λόγω κανονισμού.

29 Διευκρινίζει απλώς ότι οφείλει να ελέγξει αυτεπαγγέλτως αν έχει διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσει την υπόθεση που υποβλήθηκε στην κρίση του. Μολονότι δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο ένας τέτοιος έλεγχος να το οδηγήσει στην εξέταση της βάσης διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπεται στο άρθρο 7, σημείο 5, του κανονισμού 1215/2012, εντούτοις το Δικαστήριο θα πρέπει να διαθέτει επαρκείς πληροφορίες προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης έχει σχέση με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης.

30 Πλην όμως, εν προκειμένω το Δικαστήριο δεν διαθέτει τέτοιες πληροφορίες. Κατά συνέπεια, κατά το μέτρο που αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, σημείο 5, του κανονισμού 1215/2012, το προδικαστικό ερώτημα είναι απαράδεκτο.

Επί της ουσίας

31 Με το προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1215/2012 έχει την έννοια ότι δικαστήριο κράτους μέλους έχει διεθνή δικαιοδοσία, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, να εκδικάσει προσφυγή αποζημίωσης ασκηθείσα κατά αερομεταφορέα εγκατεστημένου στο έδαφος άλλου κράτους μέλους από εταιρία στην οποία έχει εκχωρηθεί απαίτηση επιβάτη από εκτέλεση σύμβασης μεταφοράς που συνήφθη με τον εν λόγω μεταφορέα.

32 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, αφενός, σκοπός του κανονισμού 1215/2012 είναι να ενοποιήσει τους κανόνες σύγκρουσης δικαιοδοσίας στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις, με τη θέσπιση κανόνων διεθνούς δικαιοδοσίας που παρουσιάζουν υψηλό βαθμό προβλεψιμότητας. Συνεπώς, ο κανονισμός αυτός υπηρετεί τον σκοπό της ασφάλειας δικαίου, υπό την έννοια της ενίσχυσης της δικαστικής προστασίας των προσώπων που είναι εγκατεστημένα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρέχοντας στον μεν ενάγοντα τη δυνατότητα να προσδιορίζει ευχερώς το δικαστήριο στο οποίο μπορεί να ασκήσει αγωγή, στον δε εναγόμενο τη δυνατότητα να προβλέπει ευλόγως το δικαστήριο ενώπιον του οποίου μπορεί να εναχθεί (απόφαση της 11ης Απριλίου 2024, Credit Agricole Bank Polska, C-183/23, EU:C:2024:297, σκέψη 40 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

33 Αφετέρου, το σύστημα κοινών κανόνων διεθνούς δικαιοδοσίας κατά το κεφάλαιο ΙΙ του κανονισμού 1215/2012 στηρίζεται στον γενικό κανόνα του άρθρου 4, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, κατά τον οποίο τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους εντός κράτους μέλους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους αυτού, ανεξάρτητα από την ιθαγένεια των διαδίκων. Το κεφάλαιο ΙΙ, τμήμα 2, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ορισμένες ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας, μεταξύ των οποίων και εκείνη του άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο β′, δεύτερη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού, κατά παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα της διεθνούς δικαιοδοσίας των δικαστηρίων της κατοικίας του εναγομένου (απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2023, EXTÉRIA, C-393/22, EU:C:2023:675, σκέψη 27 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

34 Σύμφωνα με τον κανόνα της ειδικής διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπεται στην τελευταία αυτή διάταξη, αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση διαφοράς από σύμβαση παροχής υπηρεσιών είναι το δικαστήριο του τόπου ενός κράτους μέλους όπου, δυνάμει της σύμβασης, έγινε ή έπρεπε να γίνει η παροχή των υπηρεσιών.

35 Επίσης, από τη νομολογία προκύπτει ότι ο κανόνας της ειδικής διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο β′, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1215/2012 υπαγορεύεται από τον σκοπό της εγγύτητας και δικαιολογείται από την ύπαρξη στενού συνδέσμου μεταξύ της οικείας σύμβασης και του δικαστηρίου που καλείται να επιληφθεί της σχετικής διαφοράς (πρβλ. απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2023, EXTÉRIA, C-393/22, EU:C:2023:675, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

36 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων πρέπει να εξεταστεί αν η μεταβίβαση μιας απαίτησης που απορρέει από την εκτέλεση σύμβασης αεροπορικής μεταφοράς η οποία συνήφθη μεταξύ ενός καταναλωτή και ενός επαγγελματία, από τον καταναλωτή σε εταιρία ειδικευμένη στη διεκδίκηση απαιτήσεων των επιβατών αερομεταφορών, αποκλείει την εφαρμογή του άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο β′, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1215/2912 στο πλαίσιο του προσδιορισμού του δικαστηρίου που έχει διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσει την προσφυγή αποζημίωσης την οποία άσκησε η εκδοχέας εταιρία κατά του αερομεταφορέα.

37 Συναφώς, όπως προκύπτει από τη σκέψη 35 της παρούσας αποφάσεως, ο κανόνας της ειδικής διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπεται στο εν λόγω άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο β′, δεύτερη περίπτωση, δεν αποσκοπεί στην προστασία του ασθενέστερου μέρους της συμβατικής σχέσης, δεδομένου ότι ο κανόνας αυτός δεν λαμβάνει υπόψη τις ιδιότητες των συμβαλλομένων, αλλά θεμελιώνεται στην ύπαρξη στενού συνδέσμου του δικαστηρίου που καλείται να επιληφθεί της υπόθεσης με την οικεία σύμβαση. Υπό τις συνθήκες αυτές, η περίσταση ότι η απαίτηση του καταναλωτή για λήψη αποζημίωσης μεταβιβάστηκε σε επαγγελματία δεν επιδρά στην εφαρμογή του εν λόγω κανόνα.

38 Όπως διευκρίνισε το Δικαστήριο στο πλαίσιο διαφοράς σχετικής με ενοχές από αδικοπραξία ή οιονεί αδικοπραξία, η εκχώρηση απαιτήσεων εκ μέρους του αρχικού πιστωτή δεν μπορεί, αφ' εαυτής, να επηρεάσει τον προσδιορισμό του δικαστηρίου που έχει διεθνή δικαιοδοσία (πρβλ. αποφάσεις της 18ης Ιουλίου 2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, σκέψη 58, και της 21ης Μαΐου 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, σκέψη 35).

39 Ομοίως, μια διαφορά με αντικείμενο την ικανοποίηση απαίτησης που απορρέει από την εκτέλεση σύμβασης παροχής υπηρεσιών εξακολουθεί να συνδέεται στενά με τον τόπο εκπλήρωσης της επίδικης παροχής, ήτοι με τον τόπο του κράτους μέλους όπου, δυνάμει της σύμβασης αυτής, έγινε ή έπρεπε να γίνει η παροχή των υπηρεσιών, κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο β′, δεύτερη περίπτωση, ακόμη και αν η απαίτηση αυτή εκχωρήθηκε σε τρίτον.

40 Η ως άνω ερμηνεία εγγυάται την ασφάλεια δικαίου και την προβλεψιμότητα, ιδίως για τον εναγόμενο, όσον αφορά τη διεθνή δικαιοδοσία, οι οποίες αποτελούν επιδιωκόμενους από τον κανονισμό 1215/2012 σκοπούς, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 15 και 16 του κανονισμού αυτού, δεδομένου ότι το δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία για την εκδίκαση ενός τέτοιου ένδικου βοηθήματος θα είναι πάντοτε το δικαστήριο του τόπου όπου, δυνάμει της οικείας σύμβασης, παρασχέθηκαν ή έπρεπε να παρασχεθούν οι υπηρεσίες, ανεξάρτητα από την ύπαρξη εκχώρησης της απαίτησης που απορρέει από την εν λόγω σύμβαση.

41 Εν προκειμένω, από τη δικογραφία που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο προκύπτει ότι η AirHelp απέκτησε απαίτηση που απορρέει από την εκτέλεση σύμβασης αεροπορικής μεταφοράς, η οποία είχε συναφθεί μεταξύ ενός καταναλωτή και της Lufthansa, λόγω καθυστέρησης της πτήσης που εκτελέστηκε από την εν λόγω αεροπορική εταιρία με αναχώρηση από την Κρακοβία και προορισμό τη Νίκαια (Γαλλία) μέσω Μονάχου (Γερμανία), περίσταση που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

42 Δεδομένου ότι ο τόπος αναχώρησης της πτήσης αυτής αποτελεί έναν από τους τόπους της κύριας παροχής των υπηρεσιών που αποτελούν αντικείμενο της εν λόγω σύμβασης και διασφαλίζει, ως εκ τούτου, τον απαιτούμενο από τους κανόνες ειδικής διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 7, σημείο 1, του κανονισμού 1215/2012 στενό σύνδεσμο μεταξύ της σύμβασης και του δικαστηρίου της χώρας του συγκεκριμένου τόπου, τα πολωνικά δικαστήρια προκύπτει ότι έχουν διεθνή δικαιοδοσία να εκδικάσουν την προσφυγή της κύριας δίκης (πρβλ. απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 2022, LOT Polish Airlines, C-20/21, EU:C:2022:71, σκέψη 20).

43 Ούτε οι ιδιαιτερότητες της επίμαχης στην υπόθεση της κύριας δίκης σύμβασης εκχώρησης απαίτησης ούτε η έλλειψη συμβατικού δεσμού μεταξύ των διαδίκων θέτουν υπό αμφισβήτηση την εν λόγω διεθνή δικαιοδοσία.

44 Αφενός, το γεγονός ότι, όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, κατά τους όρους της οικείας σύμβασης εκχώρησης απαίτησης, ο εκχωρητής καταναλωτής δεν μεταβιβάζει, κατά το πολωνικό δίκαιο, τα δικονομικά δικαιώματά του στον επαγγελματία εκδοχέα δεν ασκεί επιρροή στο πλαίσιο της εφαρμογής του κανόνα διεθνούς δικαιοδοσίας του άρθρου 7, σημείο 1, στοιχείο β′, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1215/2012. Συγκεκριμένα, ο κανόνας αυτός στηρίζεται στην επίδικη παροχή, ήτοι στο αντικείμενο της διαφοράς το οποίο καθορίζεται από το αντικείμενο της σχετικής σύμβασης, δεδομένου ότι η σύμβαση εκχώρηση απαίτησης παρέχει απλώς ενεργητική νομιμοποίηση στον εκδοχέα.

45 Αφετέρου, όσον αφορά το γεγονός ότι οι διάδικοι της κύριας δίκης δεν συνδέονται ευθέως μεταξύ τους βάσει ορισμένης σύμβασης, περίσταση την οποία αναφέρουν τόσο το αιτούν δικαστήριο όσο και η Lufthansa με τις γραπτές παρατηρήσεις της, σημειώνεται ότι, κατά το μέτρο που η σύμβαση εκχώρησης παρέχει στον εκδοχέα τα δικαιώματα που έχει ο εκχωρητής έναντι του αερομεταφορέα και, επομένως, το δικαίωμα να κινήσει διαδικασία για την ικανοποίηση της απαίτησης που απορρέει από τη σύμβαση αεροπορικής μεταφοράς, ούτε το γεγονός αυτό συνιστά εμπόδιο στην εφαρμογή του κανόνα διεθνούς δικαιοδοσίας της εν λόγω διάταξης.

46 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο β′, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1215/2012 έχει την έννοια ότι δικαστήριο κράτους μέλους έχει διεθνή δικαιοδοσία, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, να εκδικάσει προσφυγή αποζημίωσης ασκηθείσα κατά αερομεταφορέα εγκατεστημένου στο έδαφος άλλου κράτους μέλους από εταιρία στην οποία έχει εκχωρηθεί

απαίτηση επιβάτη από εκτέλεση σύμβασης μεταφοράς που συνήφθη με τον εν λόγω μεταφορέα, υπό την προϋπόθεση ότι το συγκεκριμένο δικαστήριο είναι το δικαστήριο του τόπου όπου, δυνάμει της σύμβασης, παρασχέθηκαν ή έπρεπε να παρασχεθούν οι υπηρεσίες.

Επί των δικαστικών εξόδων

47 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 7, σημείο 1, στοιχείο β', δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

έχει την έννοια ότι:

δικαστήριο κράτους μέλους έχει διεθνή δικαιοδοσία, σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, να εκδικάσει προσφυγή αποζημίωσης ασκηθείσα κατά αερομεταφορέα εγκατεστημένου στο έδαφος άλλου κράτους μέλους από εταιρία στην οποία έχει εκχωρηθεί απαίτηση επιβάτη από εκτέλεση σύμβασης μεταφοράς που συνήφθη με τον εν λόγω μεταφορέα, υπό την προϋπόθεση ότι το συγκεκριμένο δικαστήριο είναι το δικαστήριο του τόπου όπου, δυνάμει της σύμβασης, παρασχέθηκαν ή έπρεπε να παρασχεθούν οι υπηρεσίες.

(υπογραφές)